

loogakujulises reas, millede kumerad küljed on pöördud järve poole. Kõige läänepoolsem, kaldale lähem, on kõrgeim ja koosneb lah-
tistest liivast, kuna teised on madalamad ja juba männimetsaga kaetud.

Iseäranis silmapaistvalt viiruline on reljeef kihelkonna keskosa idaserval, Pagaverest kuni Valguta mõisani. Siin tõuseb salk põhja-
lõuna sihis kulgevaid pikergusi künniseid, mida lahutavad üksteisest
madalad, laud orulaadilised lohud. Neis lohkudes asuvad enamasti
soised niidud, talud ühes ümbritsevate põldudega on aga koondunud
voorte laele. Kõige suurem neist kõrgendikest on kihelkonna ida-
piiril olev Pagavere künnis, 4 km pikk ja keskmiselt 1 km lai, mis
tõuseb 20,5 m üle lääne pool avaneva soise tasandiku.* Lõunas
eraldab teda Rannu ja Kulli mõisa kerkivaist künniseist kitsas järsu-
veeruline org, mille siit läbijooksev väike oja endale uuristanud.
Edasi, Metsküla kohal, tõusevad jällegi kolm rööbiti jooksvat künnist,
milledest läheb põiki üle Valguta ja Konguta vaheline tee. Nad on
1,5 km pikad ja 0,5 km laiad, lamedate nõlvadega ja tõusevad
5–6 m üle oma ümbruse.

Oma kuju ja suuruse poolest Metsküla voorte sarnane on enam
lääne pool asuv Kipastu voor ehk Kirbumägi. Kuid siin on nõlvade
kaldenurgad palju suuremad (5–10°).

Eelmisile kõrgendikele rööbiti jookseb Hirvu ja Kipastu küla
vahel Rannu kihelkonna suurim voor, Hirvumägi. See enam-vähem
lamedaharjaline seljak on 6 km pikk ja 1,5 km lai. Ta siht on üldi-
selt põhjast lõunasse. Põhjapoolses otsas on nõlvad hoopis järsemad
(10–12°) kui lõunaotsas, kus nad on õige laud ja sulavad pikka-
mööda ühte ümbruskonnaga. Kõrguse poolest on Hirvumägi tähele-
pandav: ta ulatub 35–40 m üle oma ümbruse, 65 m üle Virtsjärve
pinna ja 100 m üle merepinna. Voore lagi ja veerud on ebatasased,
kühmilised. Tema kagupoolsel nõlval, Vikati talu juures, leidub
paar ahtakest künnist, mis nagu palistused voorest üle käivad.

Voor jätkub madalama künnisena Valguta mõisa ja Lapetukma
küla kohal edasi lõuna poole ja lõpeb Rannu ning Rõngu piiril oleva
Paaslangi oruga. See kaht kihelkonda lahutav org on umbes
1/4 km lai, 8–10 m sügav, kaunis järskude veerudega, millede kalde-
nurgad kohati kuni 15°. Oru põhjas silmuskleb Paaslangi jõgi.

Paaslangi orust haruneb kagu-loode sihis suur lisaorg, niinim.
Kaabre org, mis Hirvumäe lõunaotsa läbi lõigates Lapetukma küla
vahele ulatub. Siin lõpeb ta madalaveerulise sulglohuga, mis on
endise järve ase ja praegu täiesti kinni kasvanud. Rahvas kutsub
teda Loosuoruks. Kaabre org on 1,5 km pikk, 100–120 m lai ja
8–10 m sügav lammorg. Ainult kohati paljastub oru veerudes
punakas moreensavi, enamasti aga on veerud võsa või rohuga kaetud.
Niiske orulamm on pehme ja soine.

Äärmine edelapoolne kihelkonna osa, mis asub eespool-kirjel-
datud voorteala ja Virtsjärve vahel, on madal ja lameda reljeefiga
ning tõuseb keskmiselt 8–9 m üle järvepinna. Kõrgema osa moo-
dustab siin Virtsjärve poole pöörduv serv, kuhu on koondunud rida
madalaid kõrgendikke. Neist kõige silmapaistvam on Vehendi küla